SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 19. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 30, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 30-го СІЧНЯ 1992 Ч. 19. РІК XCIX.

В КИЄВІ ВІДБУДЕТЬСЯ ПЕРЕДАННЯ МАНДАТУ ДЦ УНР

Київ (УІБ). — У понеділок, 20-го січня, прибув до Києва Президент УНР в екзилі Микола Плавюк на офіційне запрошення конгресу українців, Української Республіканської Партії та Т-ва „Україна".

На летовищі Бориспіль зустріли М. Плавюка Левко Лук'яненко, народний депутат України та голова УРП, письменник Микола Кагарлицький, представники Спілки Офіцерів України, члени УРП й Народного Руху України та Павло Дорожинський, голова ІСНО, що саме перебуває в Україні. На приїтання проспівали гимн „Ще не вмерла Україна", а група жінок вручила традиційний хліб-сіль, квіти й кетяги червоної калини.

Л. Лук'яненко, як депутат Верховної Ради України, передав М. Плавюкові особисте запрошення від Президента України Леоніда Кравчука зустрітися наступного дня та думку Л. Кравчука, що церемонія передачі мандату ДЦ УНР Верховній Раді України повинна б відбутися в річницю проголошення акту про державну незалежність 24-го серпня 1992 року.

У своєму слові на летовищі М. Плавюк сказав, що після того, як народ України закріпив у референдумі 1-го грудня 1991 року своє право і свою волю на відродження державної незалежности України, настав час цю здобуту у боротьбі й змаганнях незалежність укріпити й розвивати в економічному аспекті. А українська діяспора, головно ті, що згуртовані довкола ДЦ УНР, повинні зорганізувати якнайактивнішу допомогу Україні в час важкого початку її державного буття.

М. Плавюк відмітив, що він шостий з черги президент УНР в екзилі, але перший, якому судилося ступити на рідну землю. Він ступив на землю України після 48 років перебування поза її межами.

Ще на летовищі М. Плавюк дав інтерв'ю для українського радіо „Київ", що вечором того ж дня було передане в програмі „Останні вісті".

В передполудневих годинах 21-го січня відбулася зустріч М. Плавюка з Л. Кравчуком. Їх двогодинна розмова була щира й відверта, тож мала конструктивний характер. Темою розмови були питання зовнішньої та внутрішньої політики, що включала питання національної армії, Чорноморської фльоти та відносин з Росією.

Устійнено в розмові наступне:

* Державний Центр УНР запросить представників України на сесію Української Національної Ради в днях 14-15-го березня 1992 р.;

* Уряд України запросить делегацію ДЦ УНР прибути до Києва на день 24-го серпня 1992 року для участи у відзначенні першої річниці проголошення державної незалежности України. В програмі тих відзначень відбудеться святочне передання мандату ДЦ УНР Президентові, голові Верховної Ради і голові Кабінету Міністрів України.

Зустрівшись з кореспондентами після згаданої розмови, М. Плавюк висловив вдоволення з того, що на його думку, Президент Л. Кравчук добре розуміє загальне спрямування України щодо закріплення її державної незалежности та ті труднощі і перешкоди, які стоять на їх шляху. На думку М. Плавюка важливим є тепер дотримуватися твердо принципових тринадцяти точок до угоди про створення СНД. Неухильне дотримання цих схвалених точок причиниться до закріплення незалежної державности та змінить економічне становище України, що є тепер в тяжкому стані. В розмові обговорено ролю української діяспори щодо участи її фахівців в процесі переходу економіки на ринкову систему.

Під час розмови М. Плавюка з Л. Кравчуком були присутні також народні депутати України Л. Лук'я-

(Закінчення на стор. 4)

Кабінет Міністрів відкинув проєкт приватизації

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 24-го січня відбулося чергове засідання Кабінету Міністрів України під головуванням першого заступника прем'єр-міністра Костянтина Масика. Міністер України з питань власности і приватизації Володимир Лановий запропонував надати торгівлі права власности на результати своєї праці, зробити крамниці самостійними об'єктами господарювання і скасувати усякі розподіли за фондами, нарядами тощо. Від цієї функції усунути міністерство торгівлі, ліквідувати торговельні управління і трести, місце яких заступлять комерційні підприємства. Це, на думку Ланового, розв'яже руки тим, хто вміє і хоче працювати.

Виступ В. Ланового не викликав великого ентузіязму ні в членів Уряду, ні в представників більшости областей. Вони висловили побоювання, що в перший фазі це приведе до хаосу в торгівлі, а продукти так званих „орсів", що займалися робітничим постачанням, вихиче невдоволення в тих регіонах республіки, що перебувають на державних дотаціях. Дискусія з цього питання була такою бурхливою, як свого часу в парляменті і такою ж безрезультатною. Запропонований Лановим проєкт поставили не був ухвалений.

На засіданні Кабінету Міністрів було також розглянуто проблему повернення кримських татар на батьківщину. В документах, що були винесені на розгляд Кабінету Міністрів, передбачається виділення 400 міл. карбованців капіталовкладень у тому числі 252 міл. карбованців для будівельно-монтажних робіт. Це дасть можливість здійснити першочергові заходи, які передбачалися у проєкті розробленої, але не затвердженої союзним урядом програми. За минулий рік Росія виділила на фінансування повернення кримських татар 10 міл. карбованців, а Україна — 47 міл. Цього року Росія не дала жодної копійчини.

Журнал „Ню Йоркер" присвятив 18 сторінок Україні

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Широкопочитний серед американської публіки тижневик „Ню Йоркер", зміст якого у великій більшості присвячений звичайно подіям і статтям культурного характеру, у своєму числі з 27-го січня вперше присвятив велику частину видання Україні, вміщуючи обширний і вичерпний репортаж Роберта Каллена. Репортаж, а радше об'єктивна аналіза подій в Україні, із їх історичним тлом, вміщена під назвою „Репортаж з України".

Автор статті побував довший час в Україні, але не обмежився до перебування в Києві, а свої інформації про Україну черпав із обсервації та розмов із провідними одиницями і також із звичайними громадянами у різних місцевостях.

Найбільше розмов та інформацій про важке минуле українців під сталінським режимом провів Р. Каллен із популярним політиком, письменником і лікарем, речником „Зеленого Світу" Юрієм Щербаком, який є міністром охорони довкілля. Нав'язуючи до розмов із Ю. Щербаком, автор подає відтак точно історію українського народу та України, зупиняючись зокрема на провідниках ССCP та їхньому пониженні і знищенні українців.

Р. Каллен провів розмови із Іваном Драчем, Віталієм Коротичем, Леонідом Кравчуком, Іваном Гевком, Олександром Савченком та дуже цікаву розмову із рабином Києва Яковом Блайхом, який сильно підкреслює, що в Україні немає тепер антисемітизму та з признанням стверджує, що відзначення трагедії в Бабиному Ярі значно причинилось до виснення ситуації та приязних взаємовідносин, що тепер панують в Україні. Автор репортажу сам завважує, що закиди про антисемітизм в Україні мають своє джерело серед російського населення, а не українського.

Р. Каллен при кінці свого репортажу точно описує свої спостереження із референдуму, які він здобув перебуваючи не в Києві, а у малому містечку, де мав нагоду говорити із місцевими людьми і чути їхню незабарвлену опінію, чому така велика кількість громадян голосувала за незалежністю України.

Так як свій обширний і прихильний репортаж Р.

(Закінчення на стор. 4)

МОЛДОВА НЕ ПОСПІШАЄ ОБ'ЄДНУВАТИСЬ З РУМУНІЄЮ

Кишинів, Молдова. — Президент Молдови Мірча Снігур заявив у понеділок, 27-го січня, що порушування питання про з'єднання його республіки з Румунією ще рано і це потребує багато часу. Президент сказав, що чутки про злиття двох держав є провокаційними, оскільки можуть спричинити ще більшу напруженість у Дністровській республіці, населення якої складається переважно з росіян і українців.

Питання про злиття порушується групою молдавських і румунських законодавців, яка називає себе Гадою за з'єднання.

Чутки про приєднання Молдови до Румунії посилилися після зустрічі М. Снігура з румунським президентом Іоном Ілієску. Вона відбулася в радгоспі „Трут" Унгенського району, що межує з Румунією. Після тригодинних секретних розмов з високим гостем Снігур повідомив тільки, що розмова була „плідною" і стосувалася переходу до ринкової економіки та створення спільних підприємств. Президент Ілієску відзначив, що обидві сторони мають проблеми, пов'язан зі зміною політичної дійсности.

Тим часом Молдова робить кроки до все більшої самостійности. До Кишинева прибула група представників Міжнародного валютного фонду, які мають допомогти республіці перейти до власної валюти. На думку члена делегації Доналда Донована, це завдання легше здійснити в Молдові, ніж в інших країнах — членах Співдружності. Єдина складність може виникнути у тому випадку, якщо в республіку потоком підуть карбованці з України.

Д. Донован підкреслив, що не виключена можливість прийняття Молдови до МВФ відразу після введення в республіці національної валюти.

Ще перед прибуттям делегації МВФ М. Снігур зустрівся із заступником командуючого збройними силами Співдружности Незалежних Держав генерал-лейтенантом Борисом Паньковим, котрий визнав, що Молдова має повне право утворювати власну армію. Паньков запевнив, що у розпорядження молдавських властей будуть передані старшини і генерали, які є громадянами Молдови.

На сьогоднішній день Молдова як незалежна держава визнана 80 країнами світу.

ДЖ. БУШ ХОЧЕ ОЗДОРОВИТИ ЕКОНОМІКУ

Вашінгтон. — У вівторок, 28-го січня, о 9-ій годині вечора президент ЗСА Джордж Буш звернувся до об'єднаної сесії Конгресу з традиційним посланням про Стан унії.

За аналогією з операцією „Буря в пустині", в ході якої війська антиіракської коаліції країн на чолі зі З'єднаними Стейтами рік тому вигнали армію Саддама Гуссейна з Кувайту, Дж. Буш назвав свої економічні пропозиції операцією „Домашня буря" і повідомив Конгрес і весь американський народ, що боротьбі за економічне оздоровлення З'єднаних Стейтів він надає такого ж значення, як і боротьбі зі саддамівським військом. Президент запропонував широкий плян податкових полегш та інші заходи, які зможуть, на його думку, спряти економічному піднесенню.

У вівторок перед виступом Дж. Буша високопоставлені чинники Білого Дому розхвалювали на всі лади пропозиції, включені у промову, і підкреслювали, що нинішнє послання про Стан унії стане „подією в діяльності Президента".

Дж. Буш виступив в той день, коли газета „Ню Йорк Таймс" опублікувала результати опитування громадської думки, проведеного спільно з редакцією новин телевізійної компанії Сі-Бі-Ес від 22-го до 25-го січня. Згідно з опитуванням, нині лише 43 відсотки американців схвалюють діяльність Буша. Це на 45 відсотків нижче, ніж у перші дні після закінчення війни з Іраком. Якщо раніше сильною стороною Президента вважали його зовнішню політику, то тепер її схвалюють лише 46 відс. американців і стільки ж осуджують. 73 відс. опитаних вважають, що економічний стан країни гірший, ніж п'ять років тому.

Як показало опитування, 60 відс. вважають, що настав час дати нагоду президентові - демократові. Правда, стратеги Республіканської партії зауважують, що коли справа дійде не до гіпотетичного демократа, а конкретного кандидата на президента, то більшість голосів все ж дістане Буш.

Президент ще не виступив у Конгресі, а на його пропозиції щодо оздоровлення економіки вже нападали як демократи, так і консервативний республіканець Патрик Бюкенен, який висунув свою кандидатуру на президента. Всі вони твердять, що пропозиції Президента недостатні, щоб оживити економіку ЗСА.

У СВІТІ

ПОВСТАНЦІ З ПЕРУАНСЬКОЇ марксистської організації „Сяюча стежка" взяли на себе відповідальність за збиття гелікоптер ЗСА над „кокаїновими джунглями" Перу Терористи використали ракету „Самсон" кляси „земля — повітря", що свідчить про багатий арсенал зброї, яка є в їхньому розпорядженні.

ВИСТУПАЮЧИ НА ВСЕКИТАЙСЬКІЙ нараді в питаннях залучення закордонних капіталів, заступник прем'єра Державної ради Тянь Цзіюнь відзначив, що розміри закордонних інвестицій і кредитів, наданих Китаєві, є „занадто мізерні". Ця заява може означати, що найближчим часом Китай знову звернеться до країн Заходу за фінансовою допомогою.

КУВАЙТСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ агентство Куна повідомило, що в країні оприлюднено декрет про скасування цензури на друковані видання. Обмеження свободи преси в Кувайті тривало п'ять років, починаючи з 1986 року, коли через ірано-іракську війну загострилася внутрішньополітична ситуація.

ВИСЛІДИ ОПИТУВАННЯ суспільної думки, проведені в половині січня на замовлення американської телекомпанії Сі-Ен-Ен московським дослідним центром, свідчать, що популярність президента Росії Бориса Єльцина серед його співвітчизників стрімко падає. Тільки 19 відсотків їх вважає діяльність виконавчої влади „доброю", а 3 відсотки — „відмінною". 44 відсотки опитаних оцінили працю Єльцина як „посередню", а 21 відсоток — як „незадовільну".

АЖ У 2000 РОЦІ В КИТАЇ було введено п'ятиденний робочий тиждень, але вже незабаром почнеться поступовий перехід від шестиденки до праці в суботу, що триватиме тільки до обідньої перерви.

ІРАНСЬКИЙ УРЯД розпочав боротьбу з розповсюдженням закордонної відеопродукції, оскільки вважає її „більш небезпечною, ніж наркотики". Невідомо, скільки часу займе ця боротьба, бо магнітофони є тепер у кожній десятій іранській хаті і головну частину відеозаписів становлять фільми західнього виробництва.

КОМАНДУЮЧИЙ АРМІЄЮ сандіністів Умберто Ортега, знаний як великий противник „імперіялізму янкі", нагородив американського старшину Деніса Квінна вищою нагородою Сандіністської народної армії — медалею, встановленою на честь брати Ортеги, Камільйо, який загинув в 1978 році в розпалі боротьби проти диктатора Сомоси. Квіннові вручено медалю „за видатні заслуги в справі зміцнення професійних і дружніх зв'язків між збройними силами ЗСА і Нікарагуа".

ЯПОНСЬКІ ПОЛІЦІЯНТИ в минулому році прибували на місце випадку в середньому через 5 хвилин 44 секунди після того, як до них надходила відповідна інформація. Ці дані подає оприлюднений звіт головного поліційного управління. Він також констатує, що 1991 рік став рекордовим за кількістю телефонічних дзвінків до поліції. Їх загальна цифра досягнула 4.63 мільйона. При цьому 38 відсотків припало на долю телефонічних повідомлень про дорожні випадки.

ОДНИМ З ВИСЛІДІВ переходу Польщі до вільного ринку стало різке збільшення кількости безробітних у країні. Тепер їх є 2.2 мільйона, тобто 11 відсотків від усього працездатного населення. Кількість бездомних доходить до 80,000 осіб. Цими днями у Варшаві відкрилася перша квартира для бездомних — з перукарнею, лазнею і їдальнею.

В АМЕРИЦІ

НАЙНОВІШІ опити, переведені серед громадян ЗСА працівниками щоденника „Ню Йорк Таймс" і телевізійної мережі Сі-Бі-Ес, виявили, що загальна опінія про країну, її Уряд і президента Джорджа Буша є дуже низька. Аналітики твердять, що з уваги на те, ... більшість осіб є схильні дати можливість протилежній партії спробувати своїх сил. Така ситуація ставить надзвичайно трудне завдання, зокрема у цьому виборчому році, не тільки перед президентом Дж. Бушем, але також і перед Республіканською партією, якщо вони хочуть завернути цю хвилю загального невдоволення.

ВКІНЦІ СТАНУВШИ віч-на-віч з дійністю та переборовшими можливість надщерблення своєї гідности, Рада директорів крамниці Мейсі'с у понеділок, 27-го січня, внесла прохання про захист від боржників, оголосивши банкротство згідно із 11-ою статтею федерального закону. Проголосивши банкротство, крамниця буде діяти як і досі, одне не буде платити покищо своїх зобов'язань супроти позикодавців і доставців аж до того часу, поки керівники крамниці не вироблять відповідного пляну для полагодження цих фінансових проблем. Директор і керівник Мейсі'с Едвард Фінкельстайн заявив кореспондентам засобів масової інформації, що це був найкращий вихід із ситуації, в якій опинилась фірма Мейсі'с і споріднені з нею крамниці.

ІЗ РЯДІВ НАЙВИЩИХ чинників Білого Дому вийшов наказ до проєктодавця пляну медичного забезпечення Ричарда Дармана змінити деякі зі запропонованих точок. Виявляється, що цього вимагали республіканські члени Конгресу, які дуже противилися деяким пропозиціям представленим у пляні. Політичні спостерігачі уважають це потягнення ще одним доказом розбіжностей серед найближчих співробітників президента Дж. Буша, як і боротьбою між Р. Дарманом та іншими урядовцями за вплив на внутрішню політику, зокрема новим шефом персоналу Білого Дому Самюелем Скіннером.

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗСА у понеділок, 27-го січня, голосами 6 до 3 гостро обмежив можливості організаторів робітничих профспілок заходити на посілості працедавців, щоби розповсюджувати літературу чи заохочувати робітників вступати до профспілок. Згідно з новим рішенням, вступ для вищезгаданих організаторів буде можливий тільки тоді, коли вони докажуть що не могли інакше контактуватися з цими робітниками. Як завважують спостерігачі, це правило найбільше відноситиметься до працівників далекого віддалення, наприклад, лісорубів, чи працівників гірських відпочинкових готелів.

НОВА ПРОГРАМА ФЕДЕРАЛЬНОГО уряду пропонує стейтам значну суму гроша, якщо вони впроваджать гостріші закони покарання коли йдеться про водіїв-п'яниць, включно із строгішими правилами визначення коли особа уважається п'яною. Речниця Крайової адміністрації охорони автострадного руху Адел Дербі заявила, що це є дуже доброю заохотою для виборних керівників стейтів негайно приступити до виправлювання таких правил. Згідно зі статистикою, в 1990 році загинуло в ЗСА 22,000 осіб, а поранених було 355,000 у автомобільних катастрофах спричинених п'янством.

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД членами Крайової організації релігійних дикторів, групи керівників християнських радіомовлень і телевізійних передач, президент Джордж Буш закликав на добровільній базі відновити молитву в школах і приобіцяв протидіяти „занепадові американської родини". Аналітики твердять, що зустріч Президента з цією групою є щорічною афорою, але цим разом є також і у відповідному часі, щоби пригадати слухачам-виборцям про свій консерватизм.

Українець — математик світової слави

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Академік Юрій Митропольський, що перебував в ЗСА лише два тижні на запрошення свого молодшого товариша, математика проф. Володимира Петришина, щоб виголосити в університеті Ратґерс дві доповіді, заходить при цій нагоді вперше в товаристві свого господаря до нашої редакції.

І саме від проф. В. Петришина довідуємося точніше про того вченого світової слави, що 30 років був головою Інституту математики при Академії Наук, а зараз відповідальний за розвиток математики в цілій Україні.

На наше запитання чи це перше перебування ученого академіка в ЗСА дістаємо відповідь, що він вже втретє на тому континенті, перший раз був ще в 1961 році на конференції американських математиків, а вдруге у 1986 році був доповідачем на міжнародній конференції математиків.

У своїй скромності проф. Ю. Митропольський відразу зазначує, що хоча він здобув своїми працями світове признання, його молодший колеґа, математик-академік Антін Скороход у своїй ділянці, а це в теорії імовірности, є найкращим у світі і на світовому конгресі математиків мав головну доповідь.

Питаємося нашого гостя, якою мовою він дав свої доповіді тепер на університеті Ратгерс, призначені для професорів математики на тему теорії коливання фізичних і механічних систем, і зі здивуванням довідуємося, що французькою. Значить до всіх наукових здібностей — він ще й лінгвіст, бо серед наших науковців з України рідко зустрічаємо таких, що знають кілька мов.

Він розповідає нам також, що поруч із науковою працею (а має у своєму доробку 15 великих друкованих праць) його завданням є виховати нові покоління українських математиків. І виховав він вже два покоління, в тому 100 кандидатів наук і 22 докторів. Завважуємо також, що коли став головою Інституту математики, то було лише шість кандидатів і 10 докторатів, а в Києві лише п'ять академіків - математиків. Сьогодні є 110 кандидатів математичних наук і 50 докторів. Проф. Ю. Митропольський каже також, що щойно два роки тому перейшли в Інституті математики на українську мову і тепер

(Закінчення на стор. 4)

Проф. Ю. Митропольський в редакції „Свободи".

БАЛЬ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Місцевий Відділ Товариства Українських Інженерів Америки влаштовує тут бенкет і баль з презентацією дебютанток. Гратиме оркестра „Темпо". Імпреза відбудеться в суботу, 1-го лютого, у балевій залі готелю Беллвю, вулиці Брод і Волнат. В програмі: коктейл — год. 6:30 вечора, 7—30 — бенкет, о год. 9-ій вечора — презентація дебютанток та баль. За інформаціями слід звертатися на число (609) 983-0621 до інж. Євгена Зиблікевича.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Допомога від Заходу країнам Співдружности

У минулому тижні відбулася у Вашінґтоні дводенна конференція 47-ми найбільш заможних країн світу присвячена виключно проблемі допомоги колишнім членським країнам Совєтського Союзу, тепер незалежним усамостійненим республікам. Президент Буш, відкриваючи цю конференцію, заявив, що Америка висилатиме від 10-го лютого до Східньої Европи 16 мільйонів пачок з харчами, які залишилися після переведення війни проти Іраку. Державний секретар Джеймс Бейкер повідомив під кінець цієї конференції, що Америка плянує зорганізувати Евразійський фонд з основним капіталом 25 міл. дол. Президент Буш плянує звернутися до Конґресу, щоб призначити додаткових 645 мільйонів дол. на допомогу усамостійненим країнам Евразії, взявши цю суму із зниженого бюджету ЗСА на військові цілі.

„Ню Йорк Таймс" з 24-го січня 1992 року, широко інформуючи про цю конференцію у Вашінґтоні, звертає увагу, що у прийнятих постановах є ще багато неясности і наводить деякі цитати з резолюцій, писаних загадковою езоповою мовою. На цій конференції були теж деякі несподіванки. Ось так міністер фінансів Японії заявив, що Японія дасть 50 міл. дол на гуманітарні цілі Міжнародного Червоного Хреста, але ані цента більше, поки Російська федерація не зверне Японії 4 острови з Курильського Архипелагу, загарбані після Другої світової війни.

У цьому самому числі „Ню Йорк Таймсу" є редакційна стаття на тему цієї допомоги з цікавішим і ширшим підходом до проблеми. Мовляв, допомога усамостійненим народам не повинна вестися під прапором гуманітаризму. Це не повинна бути негайна допомога харчами і ліками з уваги на загрозу голоду цієї зими в Російській федерації. Ідеться про щось більше і важливіше. Нові усамостійнені республіки переводять тепер процес закріплення демократії на руїнах комунізму і переходу на вільний ринок після системи тотальної контролі державою з її комуністичним режимом. Захід повинен ці зусилля підтримати, бо це в його життєвому інтересі. Якщо не вдався б змаг до демократії і вільної економіки, то це створило би нову велику загрозу для всього Заходу.

Це правильна арґументація. Правильним є теж становище Японії, що вона не може помагати цій Росії, яка все ще тримає, як свої колонії, 4 японські острови. Правильним є також становище Европейської економічної спільноти, що не слід висилати на схід харчі, ліки чи гроші як одноразовий дар, а як довготермінову позичку. Кожний такий дарунок деморалізує, бо сприяє вірі у чужі сили, а не в — власні. Теперішня економічна криза створена комуністичним режимом, який відучив людей працювати і призвичаїв їх до віри, що держава і партія дбає про своїх громадян. Уся ця історія з ніби масовою допомогою від Заходу, хоч прийняла вже деякі конкретніші форми — все ще„вилами на воді писана". Все ще невідомо, куди, в чиї руки у практиці буде спрямована допомога. На Заході вже знають, що за існування комуністичної влади у Союзі кожна допомога від Заходу насправді йшла почерез партійно-державний апарат до кишень і на столи панівної партійної верстви — зі залишенням потребуючих мас на боці.

Тепер, чуємо, розподіл допомоги мають пильнувати західні контролери. Побачимо, як воно виглядатиме у практиці.

Західня преса пригадала історичну подію з 1948 року, коли то Совєтський Союз хотів заволодіти також Західнім Берліном і наставився осягнути це — перервавши довіз харчів до Західнього Берліну. Америка й Англія відповіли перевламанням цієї бльокади масовими летунськими доставами. Від 1-го квітня 1948 до 30-го вересня 1949 року скинено з транспортових літаків 3,344.000 тонн харчів і пального на вулиці й майдани Західнього Берліну. Тепер ніби Захід прагне наслідувати тодішнє переламання большевицької бльокади Берліну — переламанням голодової загрози на Сході Европи. Параделя шкутильгає, але нікому не шкодить. Міхаїл Ґорбачов усю свою дипломатію звузив до простягненої долоні: „Давайте". Йому не дали і добре зробили. Якщо тепер дадуть і допомога піде для народу, то можна буде дякувати.

Микола Руденко

КОРОТКИЙ ВІК РОСІЙСЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ

III.

І тут я мушу перейти до речей прикрих, за якими починає маячити щось схоже на юґославський варіянт. Справа навіть не в Чорноморській фльоті, як дехто думає. На жаль, першопричина закладена глибше: Єльцин, Шапошніков, Собчак та інші так звані демократи дуже швидко зрозуміли, що самостійна Україна протягом кількох років потьмарить славу й могутність самостійної Росії. Вони ж не сліпі — вони побачили, як заспішили до України посли офіційні й неофіційні з усього світу. Імперські інстинкти зашумували, запінилися, мов жигулівське пиво і вже навіть те, що було прийняте й підписане президентами та прем'єрами на останній нараді в Мінську, почало викликати активну протидію в оточенні Єльцина. При цьому маршал Шапошніков і сам Єльцин втратили контроль над власними емоціями — вони почали діяти наперекір загальноприйнятим нормам міждержавних відносин. Ніби їм раптом здалося, що гра в самостійну державність колишніх псевдореспублік скінчилася — пора заганяти овець до кошари. Робити це належить саме Єльцинові й Шапошнікову, хоч з боку міждержавного права у них для цього немає жодних повноважень.

Ось деякі приклади. Маршал Шапошніков, якого на нараді в Мінську глави держав призначили командуючим стратегічними силами (кількісно це небагато військ), починає триматися так, ніби він усе ще лишається міністром збройних сил СССР, хоч такого вже не існує. Як відомо, в Мінську було узгоджено і підписано, що незалежні держави, члени Співдружности, мають право створювати власні збройні сили. Україні було зоплановано зайнятися цією справою з 3-го січня 1992 року. На той час уже Кравчук оголосив себе головнокомандуючим усіх збройних сил, котрі розташовані в Україні. Ні в кого це не викликало жодних заперечень, все було узаконено підписами президентів країн — членів Співдружности. Підписали ці міждержавні документи також Єльцин і Шапошніков.

Та раптом Шапошнікова вражає приступ графоманії — він стає надзвичайно писучим. Не маючи на те жодних службових повноважень, маршал починає посилати військам якісь дивовижні циркуляри. І це не тільки стратегічним військам, а всім без винятку. Він вимагає, щоб вони присягли не лише Україні, а й Співдружності — буцімто це одна країна на зразок колишнього СССР. З боку правового — це нонсенс: текст присяги затвердила Верховна Рада України. Який же є законодавчий орган у Співдружності? Жодного! Лишився тільки маршальський кулак. І Шапошніков починає ним розмахувати перед носом Кравчука. Чи можна уявити, що він це робив без поради з Єльциним?

Побачивши, що ніхто не реаґує на його нісенітний циркуляр, Шапошніков посилає інший, у якому взагалі забороняє приймати присягу на вірність Україні, бо це, мовляв, руйнує збройні сили, котрі мусять лишатися неподільними. Ось бач, яка логіка: СССР розпався, а його збройні сили живуть власним життям. Задля чого і за яким правом? А тим часом Єльцин запевняє цілий світ, що Росія власної армії створювати не збирається. Задум зрозумілий: зробити всі збройні сили колишнього СССР російською армією. А утримують її нехай республіки, як це й було завжди. І це не просто задум — з'являються навіть офіційні заяви на цю тему.

І, нарешті від Шапошнікова надходить вимога присягати не Україні, а Російській Федерації. Не більше й не менше!. Машкару зірвано: те, що не вдалося вчинити Єнаєву й Крючкову, вирішили звершити Шапошніков і Єльцин.

Уся ця небезпечна графоманія котилася через голови українського керівництва — безпосередньо до військових штабів. А в Білорусь маршал Шапошніков послав іще прозорішу для розуміння телеграму: присягати персонально президентові Єльцинові. Російська великодержавна „демократія" виходить на рубежі клясичного монархізму. Слава Богу, Білорусь не поспішає виконувати цього наказу — там присягають на вірність Батьківщині, але чомусь без назви.

Що ж діється в Україні? Продовжується прийняття присяги у військових частинах. Президент України наказав завершити цю врочисту акцію до кінця січня. Зберігається повна добровільність: кому совість не дозволяє присягати Україні, той без будь-яких ускладнень отримує змогу повернутися туди, звідки він покликаний до армії. Офіцери також виїздять за їхнім вибором. Все це відбувається не лише безконфліктно, а навіть влаштовуються дружні проводи. Україна сьогодні має понад мільйон військ, а їй потрібно принаймні втричі менше. Отож циркулярні вправи Шапошнікова навряд чи здатні пошкодити розбудові наших збройних сил.

Закінчення буде.

Андрій Воробець

Куток братської діяльности

За два роки Український Народний Союз, ця наша найбільша і найстарша українська братська установа в діяспорі, обходитиме своє 100-річчя і буде відзначувати довгу і важливу історію служби своєму членству та українській громаді. Тож, не диво, що багато його відділів має за собою теж довгу історію праці для добра членства, Церков і громади у своїй місцевості.

Минулого року братський координатор кожномісячно пригадував секретарям, щоб святкувати річниці відділів. Усім відділам, які відгукнулися на цей заклик, складаю сердечну подяку. Ціллю УНСоюзу є, щоб традиція святкування окремих відділів відбувалася на річному порядку і щороку з'єднувала всіх членів УНСоюзу. Цього року УНС далі заохочуватиме і допомагатиме відділам у щорічних відзначеннях від дня їх заснування та річниці існування.

Цього року знову пригадуємо, щоб замовити Службу Божу за душі покійних членів даних відділів. Ця відправа повинна бути подана у церковному бюлетені. Секретарі відділів, при нагоді висилки повідомлень чи чеків можуть заздалегідь дати знати про це своїм членам. Після церковної відправи можна прийняти кавою і солодким, а коли припадатиме більша річниця, то добре влаштувати обід, перекуску або прийняття, щоб підкреслити урочистість відзначування.

Як і в минулому році — координатор братської діяльности звертатиметься до кожного відділу в цій справі з проханням до секретаря кожного відділу відповісти, які пляни має відділ і, яку допомогу відділ потребуватиме у влаштуванні святкувань річниці. Про відзначування подасться повідомлення у пресі.

З сьогоднішнім днем будемо друкувати список відділів за місяцями і роками їхніх заснувань. Якщо ці інформації про заснування вашого Відділу — неточні, то прошу, не вагайтеся, — повідоміть нас, а ми помилку виправимо.

Відділи, що мають річниці в перших трьох місяцях року. Біля місяця є також поданий рік заснування.

Відділи, що мають річниці в січні: Відділ 22 заснований 1935 року; Від. 25—1915 р.; Від. 36—1916; Від. 37—1916; Від. 40—1916; Від. 42—1915; Від. 44—1916; Від. 47—1929; Від. 49—1916; Від. 94—1917; Від. 95—1981; Від. 107—1909; Від. 130—1918; Від. 171—1936; Від. 172—1927; Від. 182—1919; Від. 184—1919; Від. 225—1909; Від. 241—1923; Від. 286—1914; Від. 339—1913; Від. 346—1961; Від. 349—1926; Від. 352—1926; Від. 353—1926; Від. 362—1927; Від. 379—1914; Від. 382—1928; Від. 433—1941; Від. 439—1940; Від. 442—1972; Від. 455—1940; Від. 457—1952.

Відділи, що мають річниці в лютому: Відділ 1-ий — заснований 1894 року; Від. 2—1895; Від. 29—1899; Від. 53—1948; Від. 103—1917; Від. 149—1911; Від. 151—1907; Від. 170—1912; Від. 180—1935; Від. 190—1919. Від. 193—1919; Від. 194—1919; Від. 224—1936; Від. 228—1909; Від. 230—1912; Від. 231—1965; Від. 235—1909; Від. 237—1909; Від. 239—1908; Від. 242—1921; Від. 243—1903; Від. 265—1918; Від. 266—1923; Від. 267—1923; Від. 268—1923; Від. 271—1923; Від. 274—1910; Від. 275—1923; Від. 301—1911; Від. 304—1924; Від. 343—1937; Від. 372—1927; Від. 387—1938; Від. 413—1939; Від. 422—1947; Від. 428—1945; Від. 443—1940; Від. 456—1940; Від. 465—1942; Від. 479—1952; Від. 480—1968; Від. 504—1955.

Відділи, що мають річниці в березні:

Від. 7—1915; Від. 14—1935; Від. 19—1962; Від. 32—1968; Від. 87—1905; Від. 88—1957; Від. 125—1908; Від. 135—1906; Від. 137—1913; Від. 139—1962; Від. 155—1907; Від. 169—1924; Від. 233—1937; Від. 234—1909; Від. 254—1907; Від. 277—1910; Від. 295—1912; Від. 307—1950; Від. 354—1960; Від. 368—1949; Від. 394—1944; Від. 404—1955; Від. 424—1954; Від. 425—1939; Від. 427—1940; Від. 451—1944; Від. 472—1952; Від. 474—1966; Від. 481—1952; Від. 503—1958.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Степан Яворський

УКРАЇНСЬКА ВАЛЮТА

I.

Українські політики і діячі займалися проблемою випуску національної валюти вже від моменту деклярації української суверенности в 1990 році. Незабаром, опісля, почалися неофіційні переговори з Канадською банкнотною компанією, яка друкує канадські доляри, як також валюти інших держав. Оттавський підприємець Орест Новаківський став дорадником Канадської банкнотної компанії і до великої міри виконував функцію постійного зв'язкового з Урядом України.

Спершу наставлення до випуску власних грошей президента Державного банку України Володимира Матвієнка, як також прем'єр-міністра Вітольда Фокіна і деяких членів його кабінету було неґативне. Вони, здавалось, підтримували концепцію загальносоюзної валюти, тобто теперішнього рубля, а потім були схильні переговорювати про друкування українських грошей з італійськими, швайцарськими і французькими фірмами. Однак, після прийняття акту про незалежність України 24-го серпня 1991 року і після візити президента Верховної Ради Леоніда Кравчука в Канаді, справа випуску власних грошей набрала свіжої актуальности. Тим більше, що канадський уряд обіцяв відкрити кредит для України на 50 мільйонів долярів. З цього кредиту Україна сподівалась покрити кошти друкування українських грошей.

Уряд України, одначе, і надалі не спішився з заключенням договору про друкування грошей. Голова Державного банку України, В. Матвієнко, арґументував, що перед випуском державної валюти вона мусить бути забезпечена „всіми надбаннями української держави". Тому Україна повинна чекати на отримання своєї частки золотого і алмазного фондів колишнього СССР.

Остаточно, всі знутрішні неполадки були менш більш полагоджені. 15-го січня ц. р. приїхав до Оттави віцепрезидент Державного банку України і головний дорадник президента Л. Кравчука в справах економії, д-р Олександер Савченко, щоб заключити кінцевий контракт з Кандською банкнотною компанією про друкування української валюти.

Кілька днів тому я мав нагоду провести довше інтерв'ю з д-ром Савченком і постараюсь передати деякі його думки і спостереження про справи української валюти, як також про фінансову ситуацію на Україні. Д-р Савченко сказав, що за цих кілька днів після його приїзду до Оттави він полагодив цілий ряд справ, пов'язаних з випуском українських грошей. Він підписав остаточний контракт про друкування державних банкнотів вартости 1, 2 і 5 гривень. Український Державний банк уже переслав 5 мільйонів долярів для Канадської банкнотної компанії, яка негайно почне друкувати ці банкноти. Скоро після того будуть затверджені зразки банкнотів вартости 10, 20, 50 і 100 гривень, які будуть друковані весною ц. р. Д-р Савченко сподівається, що вже в лютому ц. р. українські літаки почнуть перевозити нові українські банкноти з Канади на Україну.

Коли йдеться про фінансування випуску українських грошей, то справа виглядає дещо більш складною. Канадський уряд, згідно зі заявою прем'єр-міністра Малруні, погодився відкрити Україні кредит на 50 мільйонів канадських долярів. За словами д-ра Савченка „Уряд України хотів би використати цей кредит для сплати коштів друкування грошей тому, що вся тверда валюта, якою Україна могла б користуватися, застрягла в московському банку зовнішньої торгівлі і немає виглядів, щоб її в скорому часі можна було зужити. Цей банк в дійсності збанкротував і не переводить жодних операцій для України. Нам потрібно часу, щоб зорганізувати банкову систему, особливо для міжнародних розрахунків. Тому для нас дуже важливо отримати цей кредит і ми вже сьогодні займалися цим питанням, а завтра будемо далі про це розмовляти. Ми сподіваємось, що може українські канадці допоможуть нам отримати ці кредити в скорому часі. Той балянс, який залишиться з цього 50-мільйонового кредиту, буде використаний для продукції найбільш необхідних медикаментів. На жаль, так звана Велика Сімка, поставила вимогу, що лише ці республіки колишнього Совєтського Союзу, які підпишуть зобов'язання сплачувати борги колишнього Союзу, можуть користуватися новими кредитами. Україна відмовилась підписувати таке зобов'язання поки вона не дізнається про докладний розподіл цих боргів".

Закінчення буде.

о. д-р Андрій Чировський

НОВА СВЯТОЮРСЬКА ГОРА

III.

Добре було б, коли б Міська Рада Львова розпреділила відповідні примішення на митрополичий ординаріят. Адже ж палата була збудована як мешканеве приміщення, а не як канцелярія. У підвалах палати сьогодні знаходяться склади книжок, які роздаються по всій Галичині. Це все треба було б примістити у відповідному діловому будинку. Наші церковні власті роблять всі старання у цьому напрямку. Віриться, що це питання в скорому часі вирішиться, бо Уряд України на всіх його рівнях має велику пошану до УГКЦ, а вмілий дипломатичний провід о. канцлера д-ра Івана Дацька щодня доказує державним властям, що в проводі цієї Церкви є люди, з якими треба рахуватися, та які вказують себе позитивною силою для загальної відбудови України. Отцеві Дацькові часто доводиться бути в Києві, де він виявляється одним із рушійних сил у міжрелігійній комісії, яка має на меті старатися довести різні Церкви та релігійні спільноти до гармонійної дії. Особисті зв'язки о. Дацька з великими західньоевропейськими добродіями дозволяють нашій Церкві прийняти потрібну фінансову допомогу. Ці неукраїнські добродії (одиниці та установи) куди більше матеріяльної допомоги подають УГКЦеркві в Україні ніж діяспора спроможна дати. Усі ці зв'язки набуті напротязі довгих літ муравлиної праці в канцеляріях двох голів нашої Церкви ще від 1974 року.

У Львівській архиєпархії є два віцеканцлери: о. Кенет Новаковський (зі Саскачевану) та о. Михайло Стахнів (галичанин), який прийшов на місце о. Романа Шафрана. Цей останній — молодий священик, секретар Архиєпископа Володимира, підпільний душпастир, який виїхав тепер на студії канонічного права до папського орієнтального інституту в Римі.

Треба подивляти о. Новаковського. Цей уродженець західньої Канади не виніс з дому знання української мови. Та цю прадідну мову він вивчив тепер, щодня відкладаючи серед неможливо перевантаженої програми годину на лекцію мови. Він любить Україну, український народ і свою Церкву й посвятився їм, переселившись напостійно до Львова. О. Новаковський є в центрі всього руху в консисторії. Це він знає, що і до кого відіслати в даній потребі, хоча дуже багато прерізних справ полагоджує сам. А все таки о. віцеканцлер не рішає сам один справи. Взагалі в новому св. Юрі відчувається дух консультативної співпраці. Дуже часто видно, як двоє-троє відповідальних осіб обдискутовують якусь справу. Треба засягнути інших опіній, а особливо треба порадитись у тутешніх людей, які знають обставини в Україні зблизька. У цьому питанні ніколи не можна дійти до повної згоди — завжди буде ще хтось, у кого можна було порадитись. Але загальний підхід урядовців консисторії відразу пізнати: вони відкриті, шукають мудрої поради й не вагаються радитися інших.

О. Михайло Стахнів відіграє преважливу ролю. Він втримує контакт з деканами. Від деканів залежатиме порядок в архиєпархії, бо рівень освіти та духовної формації священиків дуже нерівний і не можна сподіватися, що всі розпорядження, які виходять зі св. Юра будуть однаково виконані, хіба отці декани припильнують справу на місці. При примітивній системі комунікації, функція деканів дуже важлива для одностайної праці, а позиція віцеканцлера для деканів тим самим стає ключовою.

Адміністратором консисторії є Ігор Раковський з Америки. Він приїхав, щоб стежити за безпекою Блаженнішого. Цей полковник воєнної розвідки ЗСА і довголітній детектив стереже главу й батька УГКЦ та пильнує загальний порядок в консисторії, маючи до діла з тисячами справ від дрібних господарських до дуже дразливих зв'язків.

Пресове бюро УГКЦ є під вмілою орудою відданої Соні Глутковської, яка керувала публіцистичною сторінкою святкувань тисячоліття, а відтак всеціло віддає свої зусилля для наладнання добрих стосунків з пресою світу. Це С. Глутковська зорганізувала кількакратний приїзд міжнародних журналістів до Львова. Нелегко постійно протидіяти зумисній дезінформації ворожих кіл, але їй та її штабові людей у пресовому бюрі вдається робити чуда.

Преважливим аспектом відродження Церкви — це достачання духовної літератури голодному й спраглому правди народові. Тут мова не тільки про книжки з діяспори, які зорганізовано розповсюджуються, але й про видавництво, яке створив Блаженніший для майбутніх потреб Церкви. Директором видавництва є мґр Богдан Трояновський з Любліна, який одружився з львів'янкою (його дружина Ярина секретарює в консисторії) та перенісся до Львова разом зі своїм знанням та досвідом у видавництво „Свічадо", яке видало за останні два роки для України цілий ряд важливих творів. Головним редактором видавництва назначено д-ра Андрія Кравчука, молодого науковця з Монреалю, який минулого року оборонив докторську працю при університеті св. Павла в Оттаві на тему суспільного вчення Митрополита Шептицького. Він, до речі, працюватиме й при Львівській духовній семінарії, де його висока освіта конечно потрібна. Молоді видавці — Трояновський і Кравчук мають широкорозгорнуті пляни для видавництва. В наступних роках будуть виходити зі Львова надзвичайно цікаві релігійні твори — від катехитичних матеріялів до богословських підручників, не оминаючи духовної літератури для загальних потреб інтеліґенції України. Якщо вдасться виконати те, що вони заміряють, то можна очікувати на нову золоту добу української духовної літератури.

Продовження буде.

Виступ д-ра І. Гевка в Дітройті

На запрошення Т-ва Прихильників Народного Руху України та Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля, Відділ метрополії Дітройту, д-р Іван Гевко виголосив доповідь 27-го грудня 1991 року у Воррені, Миш. Голова Т-ва Любомир Татух привітав присутніх побажанням щасливого Нового Року та висловив місцевій громаді признання і право на чесну гордість за її місце в перших рядах надання допомоги нашому народові в його змаганнях „за свою омріяну державу".

Парох церкви св. Йосафата о. Христофор Войтина провів молитву подяки Господеві за вислухання наших молитов та попросив усіх заспівати колядку „Бог предвічний". Відтак Л. Татух представив доповідача. Д-р І. Гевко — юрист з міжнародної привничої фірми Бейкер і МекКінзі, який працював у Вашінґтоні, Арґентині, Бразилії, Еквадорі, а тоді півтора року в Москві. Шість місяців тому він став екзекутивним секретарем Міжнародної дорадчої комісії при Президії Верховної Ради України для вироблення нової Конституції та введення в Україні демократичної системи. До часу передбаченого на половину 1992 р. закінчення праці Комісії він разом з дружиною Маргаритою живе у Києві. Д-р І. Гевко захистив маґістерську працю про українську Центральну Раду в Оксфордському університеті в Англії, де студіював „совєтологію" та історію Східньої Европи, в 1985 р. закінчив факультет права у Гарвардському університеті зі зосередженням на міжнародному праві. Він вільно володіє українською, англійською, російською, еспанською і португальською мовами, помістив численні дописи на теми міжнародних політичних і правничих питань в англомовній і південно-американській пресі та виступив у різних радіо і телевізійних програмах, інформуючи слухачів про біжучі соціо-політичні події в Україні та можливі напрями їхнього розвитку в майбутньому.

Нам надзвичайно приємно вітати д-ра І. Гевка, продовжував в імені Т-ва і присутніх Л. Татух, бо він народився, виростав, виховувався та вчився в нашій школі, церкві та Пласті. Його батько є визначним інженером-дослідником в ляболаторіях фірми Дж М, недавнім головою місцевого відділу Т-ва УІА та провідним членом Т-ва Прихильників Руху і Фонду допомоги дітям Чорнобиля, який зумів придбати для шпиталю у Львові рентґено-маммографну машину вартости 100,000 дол. Мати нашого гостя мґр Наталія є тепер головою Окружної Управи СУА.

Прелеґент вечора д-р І. Гевко серед членів Управи дітройтського Відділу Т-ва Прихильників Руху (зліва): інж. В. Колодчин, Л. Татух, мгр В. Андрушків, д-р І. Гевко, М. Гевко (дружина), мґр Н. Гевко, інж. Л. Гевко і мгр Р. Дигдало.

Д-р І. Гевко передав від суверенної і незалежної України привіт і подяку нашій громаді, зокрема Т-ву Прихильників Руху за щедру моральну та матеріяльну допомогу. Для нього та його дружини є великою радістю по двох роках перебування в Москві, а відтак у Києві, де події розвивалися з шаленою швидкістю, де кожна днина, година і хвилина приносили та приносять історично переломні зміни, вернутись до звичного порядку і багатства рідного міста та розказати про свої переживання нашій громаді. Працю екзекутивного секретаря Міжнародної дорадчої комісії він погодився прийняти на запрошення д-ра Богдана Гаврилишина зі Швайцарії, який наче український Кісінджер, має дуже широкі зв'язки з експертами державних структур та індустрійно-торговельного менаджменту по всьому світі. Це було його задумом запросити таких 13 експертів та створити Міжнародну комісію для вироблення Конституції України, яка вже набирає форми і змісту до Конституції ЗСА, а також до конституцій декількох західньоевропейських держав.

На думку д-ра І. Гевка, недавні перетворення в СССР, зокрема в УССР, які довели до того, що після путчу 19-го серпня 1991 р. в Україні наче зникли комуністи-русифікатори, а на їхньому місці появились майже самі самостійники-демократи, вимагають багато докладних історичних досліджень. Однак вже сьогодні можна назвати хоч декілька ключевих подій, які мали вирішальний вплив на дальший розвиток подій. Важливим було відзначення роковин Запорізької Січі, коли 200 тисяч свідомих громадян із західніх земель України, їдучи автобусами до сучасного Запоріжжя, зупинялися по дорозі в кожному селі та місті і зуміли роз'яснити та заперечити режимне очорнення самостійників, зуміли знайти з місцевим населенням спільну мову і віру в ідеали незалежности українського народу. Успішний голодовий страйк студентів у Києві на Хрещатику восени 1990 року доказав, що минулися часи необмеженої влади режиму та безсилля громадян. Масакра у Вільнюсі з новою силою пригадала, якими методами володів комуністичний режим. Перемога Єльцина в зударі з Горбачовим на весні 1991 р. була ознакою недалекого кінця старого і початку нового ладу. В таких обставинах путч 19-го серпня остаточно припечатав загибель старого режиму і цілого СССР.

Висновки з цього вже пройденого процесу допоможуть нам у підготові та побудові дороги в краще майбутнє. Тут на першому місці доповідач поставив потребу вільної преси та інших засобів масової інформації, без яких демократично-патріотичні сили не зможуть розвиватися та перемагати наших ворогів. Українськомовні телевізійні програми є дуже бідні у порівнянні з російськомовними програмами. Та й куди не глянути, ми бачимо трагічні наслідки колоніяльного стану та денаціоналізаційного терору в Україні під час совєтського режиму. Тому в кожній ділянці незалежного державного життя нам сьогодні потрібні високоосвічені і самостійно-думаючі кадри адміністраторів-бюрократів, які вже не виконували б диктати Москви, відкинули методи збанкрутованої комуністичної доктрини і зуміли б порівнювати та вибирати альтернативи, укладати пріоритети та втілювати їх в життя. Тож перед Україною ще дуже важкий шлях, повний труднощів і небезпек. Наша діяспора вже багато помогла Україні і може дуже багато помогти в майбутньому. Наша діяспора багата висококваліфікованими професіоналістами молодого і пенсійного віку, які могли б своїм повторним кількамісячним перебуванням, зокрема на центральних і східніх землях України, представити там світовий рівень науки, технології, менаджементу та торгівлі у вільно-ринкових капіталістичних умовах.

Після доповіді присутні поставили доповідачеві багато питань, де крізь радість навколо епохального референдуму проглядала журба щодо співдружности, власної армії, грошей та кордонів.

Відповіді д-ра І. Гевка, як і ціла його доповідь включали багато прикладів з його переживань та спостережень у суспільстві і зустрічей та співпраці з провідними постатями національного відродження нашого народу. Він висвітлив присутнім запис численних пропаґандивних звернень на телебаченні до громадян України, які він допоміг виготовити та які висвітлювалися перед референдумом по всій Україні. У своїх відповідях доповідач пригадав, що відвідуючи Київ і Україну в 1975 році, він попав у сумнів і зневіру щодо майбутности України. Але як тільки прийшла можливість вільного вислову своїх переконань та стремлінь, в Україні знайшлися чудові патріоти-подвижники нашого релігійного, культурного і державного відродження. Такі люди є сьогодні в проводі нашої держави, і д-р І. Гевко вірить в їхні знання, в їхній щирий патріотизм і вірить в остаточну перемогу нашої правди.

Роман Лазурчук

Січневі Роковини в Олбанській Окрузі

Громада Олбанської Округи під патронатом УККА традиційно щороку святкує Січневі Роковини незалежности України в капітолі стейтової леґіслятури. Організатори свята мусіли заздалегідь подбати про виготовлення відповідної проклямації, знайти впливових спонсорів, щоб переконати губернатора стейту підписати проклямацію. Слід пригадати, що останні два роки губернатор Маріо Квомо відмовився поставити свій підпис під проклямацією і тим самим викликав несмак в української громади.

Цьогорічні святкування української державности відбулися в дещо зміненій формі. Після історичної дати 24-го серпня 1991 року, коли Верховна Рада України проголосила повну незалежність України, та підтвердження через всенародний референдум народу України, організатори свята вирішили влаштувати святочний бенкет з тої нагоди та запросили до участи достойників федерального, стейтового і міських урядів, які в минулому завжди активно підтримували нашу ідею самостійности Українч, щоб у відповідній формі висловити їм нашу подяку.

В суботу, 11-го січня, в залі церкви св. Василія в Мейплвуді, Н. Й., відбувся святочний бенкет при великій участи української громади і запрошених гостей.

В 6-ій год. вечора започатковано бенкет товариським коктейлем та взаємопізнанням гостей. Офіційна точка програми вечора почалася в 7-ій год.

Програмою вечора провадив Яків Спяк, активний громадський діяч на нашому терені. Після короткого слова й привітання членів нашої громади, запрошених англомовних достойників та представників українських церков, він пояснив подвійну причину сьогоднішнього свята: „Сьогодні ми зібралися тут, щоб урочисто відсвяткувати великий день перемоги нашого народу з нагоди успішного всенародного референдуму 1-го грудня 1991 року, в якому народ України своєю волею затвердив самостійність України, а рівночасно висловити нашу подяку американським друзям за їх всесторонню підтримку наших змагань. Протягом багатьох років Україна була поневолена совєтськими окупантами. Українські громади в усьому вільному світі в різних формах організували протестні акції, пригадуючи народам світу про поневолення нашої України. Сьогодні вже відпала потреба продовжувати ці програми, бо український народ своєю волею осягнув так довго омріяну незалежність".

Після відспівання американського та українського гимнів попрошено о. митрата Володимира Андрушкова, пароха української католицької церкви в Коговзі, до відмовлення молитви. Як символічний вияв безкровної перемоги українського народу всі присутні піднесли спільний тост і проспівали „многоліттєвіє" на щасливе закріплення української держави.

На фото (зліва): І. Куліш, д-р А. Баран, Є. Наболотний, асемблімен М. Гинчі, Михайло Гобляк, голова Олбанського повіту, конґресмен, М. МекНалті, асемблімен Р. Канестарі, Л. О'Браєн, Р. Конлі, Я. Спяк, о. В. Андрушків, о. В. Пашко.

Ведучий програмою Я. Спяк представив нашій громаді за почесним столом запрошених американських достойників, всечесніших отців та представників нашої громади в такому порядку: асемблімен Моррис Гинчі, асемблімен Роналд Канестарі, попередній асемблімен і теперішній голова Олбанського повіту Михайло Гобляк з подругою Келлі, посадник Вотервліту Ліо О. Браєн з дружиною Меріен, посадник міста Трой Роберт Конлі, о. В. Андрушків, с. Іван Куліш, парох української православної церкви в Гадсоні, о. Едвард Чудек, парох української католицької церкви у Вотервліті, о. Роберт Бачо, парох української католицької церкви в Амстердамі, о. Володимир Пашко, парох української православної церкви в Трой, Воррен Бруґґеман і його дружина Павліна з сестрою Анною Урбан. В. Бруґґеман є засновником нової програми Ренселір Політехнічного інституту для дрібних підприємців в Україні; Євген Наболотний, голова УККА Олбанської Округи та його дружина Анна, д-р Андрій Баран, головний промовець на бенкеті та дружина Єлисавета, Яків Спяк та дружина Дарія, конґресмен Майкл МекНалті.

Головний промовець д-р А. Баран — випускник Джорджтавнського університету, кардіолог, член Пласту, уродженець Ню Йорку, активний член української громади. Свою доповідь він виголосив гарною українською мовою.

Кульмінаційною точкою програми вечора було вручення почесних грамот з подякою, яке провів голова окружного УККА Євген Наболотний. В додатку Анна Наболотна роздавала для запрошених гостей відзнаки у формі мініятюрних американсько-українських прапорців.

У заключному слові Є. Наболотний згадав, що між нами тут, на залі, є багато представників різних українських організацій, які протягом багатьох років причинялися до успіху в громадській праці на нашому терені для добра нашої української справи й на славу незалежній Україні.

Після спільної вечері присутні до пізньої ночі весело забавлялися при звуках оркестри Славка Косіна.

Дмитро Кулик

ТРЕБА ПОПРАВИТИ

У статті Мирослава Семчишина („Свобода" від 21-го — 26-го січня, у числах від 13-го до 16-го) заголовок її повинен бути: „Відродження української культури". — Ред.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У „Свободі" ч. 18 з 29-го січня пропущено цифру "0". Має бути: „300,000 військовослужбовців присягнули на вірність Україні і її народові".

УТОЧНЕННЯ

У комунікаті УНІАР про конґрес українців в Києві („Свобода" ч. 16 з 25-го січня) з уваги на нечіткий текст передачі і деякі пропущення, слід уточнити, що Президент УНР в екзилі Микола Плавюк мав намір договоритись з Урядом України про символічне передання мандату ДЦ УНР в майбутньому, що й сталось, як про це інформує УІБ в сьогоднішньому числі „Свободи". — Ред.

ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ

Від Редакції: Ця стаття була надрукована в місячнику „СВІТЛО" в Торонто за січень 1992. З того часу, як д-р М. Рубінець був в Буенос Айресі минуло 4-ри місяці. Тепер статуя Т. Шевченка вже є відлита в бронзі, а скульптори працюють над викінченням релєфної „ХВИЛІ".

Д-р Михайло Рубінець із Курітіби, Бразилія, будучи в Арґентині, відвідав майстерню, де виготовляється статуя на вилиття пам'ятника Тарасові Шевчеинкові, який стоятиме у Львові.

До майстерні, яка знаходиться в місцевості Фльориди, передмістя в північно-західній зоні міста Буенос Айрес, гість прибув у супроводі Ярослава Трачука. Їх привітали скульптори брати Володимир і Андрій Сухорські, які здобули торік перше місце в конкурсі. Обидва „молоді хлопці" працюють над статуєю вже три місяці, а до викінчення й вилиття пам'ятника потрібно ще трьох місяців праці.

Обидва скульптори пояснили так детально як виглядатиме пам'ятник і всі його додаткові нариси, що годі тут описати. Сама статуя Тараса Шевченка виллята в бронзі матиме 4 метри і стоятиме на висоті 13,50 метрів від рівня площі. Постумент матиме 20 через 13,50 метрів. Позаду фіґури Тараса Шевченка підніматиметься „Хвиля" національного відродження України, заввишки на 12,50 метрів.

На „Хвилі" представлені різні шевченківські картини, які завершує фіґура Божої Матері, з німбом над головою. З другого боку зображені головніші події в Україні. Тут віддзеркавлені внутрішні почування душі поета.

Проєкт братів Володимира й Андрія Сухорських

Львів'яни будуть гордитися таким величавим пам'ятником ґенієві й пророкові України.

Обидва скульптори, які походять зі Львова, додали, що дуже спішаться з викінченням пам'ятника, бо мають вертатися до Рогатина, повітового міста Івано-Франківської області, де також здобули перше місце в конкурсі на виготовлення пам'ятника славній дочці українського народу Роксоляні. Вона — дочка рогатинського священика, яка в 1520 р., під час одного з нападів татарської орди, попала в полон. Опісля стала дружиною турецького султана Сулеймана Першого.

Бажаємо нашим молодим скульпторам дальших успіхів у їхній праці. Щасти їм Боже!

Д-р Михайло Рубінець

В пам'ять нашої дорогої приятельки

св. п. Александри Ямрозик

складаємо 100 дол.
на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку.

Д-р Роман і мґр Ольга МОРОЗИ

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої сестри у перших

сл. п. Варки Пастушенко-Чубатої

колишньої учительки на Волині

пересилаємо 100 доларів
на ШКІЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ в УКРАЇНІ

Ольга ВЕРЕСЮК з родиною
Мирослав ПАСТУШЕНКО з жінкою
Ярославою і родиною

Висловлюємо щирі співчуття синові Юркові і родині.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого дорого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

МИКОЛАЯ БАБЯКА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 8-го лютого 1992 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Духа в Гамптонбурґу, Н. Й., а також в неділю, 9-го лютого 1992 р. о год. 11-ій ранку в церкві св. Миколая у Бруклині, Н. Й.

Ближчу і дальшу родину, приятелів і знайомих просимо згадати покійного у своїх молитвах.

Прибита горем —
дружина — ЛЮБА з родиною

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що в понеділок, 27-го січня 1992 р. упокоївся в Бозі на 72-му році життя

наш найдорожчий

МУЖ, БРАТ, ШВАҐЕР І СТРИЙКО

бл. п.

ЯРОСЛАВ ЧАЙКІВСЬКИЙ

нар. в Колодні біля Львова, Україна

ПАНАХИДА в четвер, 30-го січня 1992 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Joseph Russo Brothers, 814 American Legion Hway, Roslindale, Mass.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почнуться в п'ятницю, 31-го січня 1992 р. о год. 9-ій ранку в тому ж похоронному заведенні, а опісля в церкві Царя Христа в Бостоні, Масс. Тлінні останки будуть перевезені в суботу, 1-го лютого на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., де будуть поховані о год. 1-ій по пол.

Горем прибиті:

дружина — ЛЮСЯ
сестра — ІРИНА ГРИЦКО з родиною
брати —
ОМЕЛЯН
ВОЛОДИМИР з родиною
ОЛЕГ з родиною
шваґрова — МАРІЯ СМІШКЕВИЧ з доньками:
ОКСАНОЮ КУЗЬМАК з родиною
ЗЕНОЮ ЯВОРСЬКОЮ з родиною
шваґер — ІВАН БАРАН з родиною
тета — УЛЯНА КОЗАК
кузинка — ОКСАНА КІНАЛЬ з родиною
та ближча і дальша родина в Україні, Америці й Канаді

Замість квітів родина просить складати датки на добродійні цілі.

Особливий день в Українському Селі у Воррені

Д-р П. Джуль (зліва) і С. Віхар

Українське Село у Воррені декілька разів у році влаштовує імпрези-зустрічі з членством і гостями з нагоди різних важливих подій. Цьогорічний бенкет з нагоди сьомої річниці існування У. Села відбувся під кличем: „Український День для Дітей з Чорнобиля". Бажанням дирекції було придбати більшу суму грошей і призначити їх на лікування хворих дітей у Чорнобилі. Ідея була добра і далеко наперед імпрезова комісія під головуванням Юстини Неліґен почала підготовку. Розіслано до різних організацій прохання про спонсорство. Відгук був дуже позитивний, тому що продано 200 квитків вступу і зібрано вісім тисяч дол.

Імпреза відбулася у неділю, 24-го листопада 1991 року, у власній залі. Від год. 4:00 до 5:00 по полудні пані гостили присутніх смачними закусками. Для розваги Оля Соловій приґравала різні мельодії. Рівно оо год. 5:00 усі увійшли до чудово прибраної залі. Бенкет коротко відкрила голова бенкетового комітету Юстина Неліґен, і передала провід бенкету президентові У. С. Стефанові Віхареві. Він привітав присутніх і з'ясував шляхетну ціль бенкету. Опісля попросив до мистецького виступу дівочий ансамбль бандуристок під керівництвом Петра Потапенка. Бандуристки виконали декілька щедрівок і інших популярних пісень. Їхній виступ був прийнятий дуже тепло.

Перед бенкетом парох української католицької церкви св. Йосафата у Воррені о. Христофор Войтина, ЧСВВ,перевів молитву. Після вечері С. Віхар представив деяких представників організацій і попросив до слова визначного громадського діяча і лікаря д-ра Павла Джуля. Д-р Джуль в англійській мові з'ясував наслідки чорнобильського ядерного вибуху на людство, а зокрема на дітей. Він підкреслив факт, що ніхто не знає, скільки направду буде жертв радіяції, тому що у багатьох випадках наслідки можуть бути помітні щойно після десятків років. Зараз продовжується акція для допомоги жертвам радіяції, особливо між українцями у діяспорі. Тут особливо підкреслено вклад праці і жертвенність д-ра Марії Балтарович та інших, які багато помагають жертвам радіяції.

Після доповіді С. Віхар подав до відома додаткові пожертви, які надійшли під час бенкету. Вкінці подякував присутнім за підтримку для У. Села і за пожертви для дітей Чорнобиля і попросив до кінцевої молитви о. Домініка Староправо, ЧСВВ, який у тому часі гостював в Америці з далекої Бразилії.

По закінченні головної програми було загальне співання різних популярних пісень під проводом Ольги Соловій. Бенкет залишив по собі дуже приємне враження і мав позитивний відгук у громаді. Понад усе організатори мали моральне вдоволення, що бодай частинно могли помогти дітям — жертвам чорнобильської катастрофи. Слід також згадати той факт, що багато присутніх були у вишиваних блюзках і сорочках.

Зенон Василькевич

В Києві...

(Закінчення зі стор. 1)

ненко і Дмитро Павличко.

Того ж дня в полудень М. Плавюк зустрівся з головою Т-ва „Україна" Іваном Драчем. Після цього М. Плавюк відповідав на питання на пресконференції журналу „Україна", що цього року в окремім числі присвячує увагу діяльності ДЦ УНР.

У вечірню пору М. Плавюк мав змогу виступити разом з І. Драчем в українській телевізії й з'ясувати становище ДЦ УНР щодо сучасного стану в Україні. У середу, 22-го січня М. Плавюк взяв участь у праці конґресу українців, що почав наради в Палаці Культури „Україна".

Того ж дня відбулося на Софійській площі святкове відзначення Дня Соборности України; промовцем був М. Плавюк, як Президент УНР в екзилі. Присутніми на святкуванні були: Президент Л. Кравчук, І. Плющ та члени Кабінету Міністрів.

Українець...

(Закінчення зі стор. 1)

всі засідання та праці переводяться українською мовою.

Про цей розвиток математичних наук в Україні наш учений мав доповідь в НТШ в Ню Йорку, але крім того він, не зважаюи на свій високий науковий стаж та немолодий вік, має широкі організаційні пляни, про які нам розповідає. Він не признається але ми відчуваємо, що саме проф. Ю. Митропольський був одним із ініціяторів зорганізування тепер Міжнародного математичного центру в Києві, який ведуть спільно Асоціяція Українських Математиків з Президією Академії Наук. До цього центру вони хочуть включити найвизначніших математиків світу, щоб цим піднести престиж математичних наук в Україні.

„Наполеон уважав, що розвиток математики є покажчиком сили держави", — каже нам академік Ю. Митропольський — і я хочу цю думку поставити, як своє мотто до дальшої праці. Бачите, зараз математика стоїть найсильніше в ЗСА і тому наші зв'язки з Вашим континентом дуже важливі. Ми і розраховуємо на допомогу із ЗСА, яку маємо надію дасть ЮНЕСКО, але й українська діяспора. Бо, щоб новостворений центр мав міжнародний характер, він мусить мати приміщення і обстановку, а цього нам зараз бракує".

З такими надіями учений залишає редакцію „Свободи" та з такими надіями він повернувся до Києва.

Пам'яті І. Бабія — визначного спортовця-наколесника

Багато читачів „Свободи", прочитавши на 3-ій сторінці повідомлення про смерть Івана Бабія, не знали про славне минуле визначного спортовця із Львова. У передвоєнний час, крім т.зв. революційної активности, чи не найбільший вплив на поглиблення національної гідности як і свідомости мав український спорт. Зі Львова променював він не тільки на галицькі міста, але й на більші села, а імена визначних змагунів були відомі тодішньому молодому поколінню. Кожний успіх українських спортовців — це була не тільки спортова, але й політична поразка польського окупанта.

12-го листопада 1913 року, напередодні Першої світової війни, відкрилася у підльвівському селі перша сторінка життєвої мандрівки Івана Бабія. Батько, мобілізований до австрійської армії, помер у 1917 році на тиф. Вихованням дітей — старшого брата Михайла та сестри Катирини — цілком зайнялася мама. Нелегким було життя. Економічна криза, політичні переслідування — це був час дозрівання юнака-спортовця Івана Бабія.

Іван Бабій закінчив промислову школу, а маючи від молодих літ купецько-бизнесовий потяг, заложив власне підприємство виробу меблів.

Не було молодої людини у передвоєнний час, яка не була б зацікавлена спортом. В 1931 році 17-літнім юнаком почав вправляти наколесницький спорт. Цей рід спорту вимагав від змагуна не тільки фізичної заправи, але й психічної підготови. Іван Бабій від початку свого активного змагання в тому виді спорту постановив добитися успіхів, що й досягнув. Вправляв майже кожного дня, часто для фізичної заправи переїздив трасу Львів — Перемишль — Львів. Послідовність і тверда постанова добитися успіху-перемоги стали його девізою життя.

Іван Бабій був не тільки знавцем у своєму фаху, він умів дослівно все зробити. Так було у Львові, таким залишився і на американському терені в Чикаґо. Його любили товариші, своїм оточенням радо приходив з порадами та допомогою.

Іван Бабій мав значні успіхи в наколесницьких змаганнях. В рамках змагань Українського Спортового Союзу І. Бабій в 1936 році виграв чашу Івана Тиктора за біг Станиславів — Коломия — Станиславів. Деякий час змагався у кольорах львівської „Поґоні", бо львівську „Україну" не хотіли прийняти до державної Ліґи наколесників. В 1937 р. „Україну" прийняли до Ліґи і Іван Бабій, а з ним й інші українці з польських дружин переходять до спортового т-ва „Україна" і в її кольорах здобувають як особисті, так і клюбові успіхи на славу українського спорту.

На весні 1937 року І. Бабій здобуває мистецтво Львова в бігу на 100 км, а кілька місяців пізніше стає віцечемпіоном Польщі в наколесницькому бігу навпростець. Нелегко було українцеві з української дружини здобувати перемоги, бо польські спортові чинники робили всякі трудноші і перешкоди, квестіонуючи успіх українського змагуна. В 1938 р. „Україна" виграла всі наколесницькі змагання у Львові, а І. Бабій став першуном в бігу на трасі Львів — Яворів. В 1939 році дружина наколесників „України", що в її складі був і І. Бабій, виграла дружинове мистецтво Львова. Мав І. Бабій також успіхи на змаганнях у Варшаві і Катовицях.

Після приходу большевиків у 1939 році І. Бабій був тренером у „Спартаку". В 1940 р. здобув у Києві чемпіонат України на трасі Київ — Чернігів. Повторив перемогу в Києві в 1941 р. Був зворушений там одушевленим вітанням киян. Напевне був би добився нових успіхів у запланованих змаганнях в 1941 р. в Харкові й Москві, але перешкодила війна. З пригодами, з ровером добився до Львова.

Коли в 1944 році фронт наближався до Львова, незабаром після заключення супрожого зв'язку з Осипою, вирушають роверами в незнане: Самбір, Криниця, Словаччина, Жиліна, Німеччина, де застає їх закінчення війни. Табори в Авґзбурзі і Ульмі, звідкіля 1950 р. виїжджають до Америки, до Чикаґо. До Чикаґо приїжджають вже з сином Зеноном, а там родина збільшується: народився Роман.

В Чикаґо І. Бабій став членом спортивного т-ва „Леви", Пастприяту і т-ва „Самодопомога", яка закупила в 50-их рр. оселю для молоді.

У своїй автобіографії згадує, що у спортивній кар'єрі здобув 15 перших місць і 13 дальших місць, проїхав на змаганнях і тренінґах 120,000 км.

І. Бабій любив молодь. У своїй молодості зростав в нелегких економічних і політичних умовах, а знаючи потреби молоді на новому американському терені, старався передати своїм синам і їхнім ровесникам свої знання і поміч чи то як член Пластприяту, опікуючись пластовими таборами чи як любитель і член Управи Оселі в Роунд Лейку біля Чикаґо.

Іван Бабій не знав, що то є безділля, цілий час щось майстрував, чи вдома, чи помагав у праці на Оселі. Відпочинком для нього була родини, родинний дім. Гармонійна співпраця в подружжі, взаємне розуміння себе і взаємне пошанування було тим відпруженням по праці. Особливо втішався І. Бабій життєвими успіхами своїх синів. Не хвалився їхніми успіхами-досягненнями, а цінив їх за їхню наполегливу працю для осягнення своїх життєвих успіхів. З цікавістю вислуховував розповіді свого сина Зенка про його враження з поїздки в Україну, зустріч з тіткою, 82-річною сестрою батька Катериною. Старший брат Михайло, відбувши 10-річне заслання, після повернення до Львова помер. Мав велике бажання поїхати в Україну, походити вулицями свого улюбленого Львова, може й зустрітись з колишніми спортовцями-приятелями. Він здавав собі справу, що з його підірваним здоров'ям (серцева атака в 1973 р.) така подорож була б небезпечною.

Відійшов від нас 3-го листопада визначний спортовець-громадянин, спортовими усіхами якого захоплювалася довоєнна молодь.

Похоронений на цвинтарі св.о. Миколая в Чикаґо. Після Панахиди в похоронному заведенні Музики попрощали пок. І. Бабія мґр Орест Городиський і мґр Роман Припхан від т-ва „Леви".

Орест Го.

Журнал...

(Закінчення зі стор. 1)

Каллен розпочав розмовою із Ю. Щербаком, так він і виміною думок з ним закінчує його. Ця кінцева розмова торкається реакції на несподівано корисний вислід референдуму в Україні. Ю. Щербак показав американському журналістові рисунок на першій сторінці „Демократичної України" на якому двоє молодих хлопців дивляться перед себе з довір'ям, а стара людина вказує їм шлях куди йти.

Колись це міг би бути Ленін чи Сталін, що вказують шлях до комунізму. Тепер це — Тарас Шевченко. Цей рисунок показує як мало і як багато змінилося. Комунізму немає, але на його місце прийшов романтичний націоналізм, який, як колись комунізм, має провадити Україну у щасливе майбутнє, — пише автор

„Це вказує, як далеко ми мусимо йти у своєму думанні. Референдум був зворотною точкою. Щойно тепер перший раз в українській історії ми могли спокійно та свобідно голосувати і це має величезне значення", — каже Ю. Щербак.

Коли американський журналіст поспитав Ю. Щербака, чому він не міг у Києві завважити щоб населення гучно святкувало вислід референдуму, відповідь була: „Люди є надто прибиті економічним станом і щоденними проблемами життя. Як ви можете в такому настрої святкувати?"

● РОЗШУКИ ●

Даниш Марія Михайлівна
розшукує свого племінника
ДАНИША ТАРАСА НИКИФОРОВИЧА
Хто знав би про нього або він сам прошу писати або телефонувати на мою адресу. Маю листа від родини.
Mychajlo Horban
2826 Marioncliff Dr.
Parma, Ohio 44134
Tel.: (216) 885-2749

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕПАН СТАСЮК член УНС Відд. 439-го Т-ва ім. Е. Коновальця в Судбирі, Онт. помер 13-го вересня 1991 року на 77-му році життя. Нар. 19-го жовтня 1914 року в Садках, Україна. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Олену (Шептицьку) Стасюк, дочку Марію Кузів з мужем Іваном та внуків Степана і Оксану; сестру Анну в Україні та ближчу і дальшу родину в Україні, Канаді й Америці.
Похорон відбувся 17-го вересня 1991 року на цвинтарі Парк Лови в Торонто, Онт. Канада.
Вічна Йому Пам'ять!

В. Зацерковний, секр.

ЙОСИФ ДОНЕЛЛІ член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., помер 26-го вересня 1991 року на 77-му році життя. Нар. 7-го липня 1914 року в Брукляні, Н.Й. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Френсіс. Похорон відбувся на цвинтарі Resurrection (Воскресення) на Статен Айленд, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!

С. Чума, секр.

МИХАЙЛО РУЩАК член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах Н.Й. помер 27-го жовтня 1991 року на 68-му році життя. Нар. 1923 року в селі Красіїв, обл. Івано-Франківська, Україна. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Наталію, дітей: Петра, Романа, Ольгу і Марійку з родинами, семеро внуків, та брата Василя в Одесі, Україна. Похорон відбувся 30-го жовтня 1991 року на цвинтарі укр. кат. церкви ім. св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

Д-р ЮРІЙ СТАРОСОЛЬСЬКИЙ член УНС Відд. 15-го Т-ва „Україна" у Вашінґтоні, Д.К. помер 21-го жовтня 1991 року на 84-му році життя. Нар. 1907 року у Львові, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Оксану, дочку Аню, сестру Уляну Старосольську та ближчу і дальшу родину в ЗСА та на Україні. Похорон відбувся 26-го жовтня 1991 року на цвинтарі св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!

Остап Зинюк, секр.

КАТЕРИНА КЛИМ член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й. померла 13-го жовтня 1991 року на 100-му році життя. Нар. 1893 року в Україні. Членом УНС стала 1925 року. Залишила у смутку сина Михайла та дочки Марію і Анну з родинами і ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 15-го жовтня 1991 року на укр. кат. цвинтарі при церкві ім. св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!

Управа Відділу

ІВАН ТАРНАВСЬКИЙ член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й. помер 28-го вересня 1991 року на 68-му році життя. Нар. 1922 року в селі Підлисся, Україна. Членом УНС став 1985 року. Залишив у смутку синів: Володимира і Петра з родинами і Михайла; дочок Любу з родиною і Марусю та ближчу і дальшу родину в Україні і в Америці. Похорон відбувся 1-го жовтня 1991 року на цвинтарі укр. кат. церкви ім. св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу